

prima instanță: P. Cocitov
instanța de apel: Iu. Grosu, A. Corcenco, A. Ciobanu

dosarul nr. 2ra-1817/17

ÎNCHEIERE

25 octombrie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Ala Cobăneanu
Iuliana Oprea
Ion Druță

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de
Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca”

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Marinei Seratila împotriva
Întreprinderii Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” cu
privire la recalcularea salariului, încasarea diferenței salariale și a prejudiciului
moral

împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, prin care a fost
admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-
Comunale Soroca”, casată integral hotărârea Judecătoriei Soroca din
2 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii

constată:

La 12 august 2016, Marina Seratila a depus cerere de chemare în judecată
împotriva Întreprinderii Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale
Soroca” cu privire la recalcularea salariului, încasarea diferenței salariale și a
prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii a invocat că conform ordinului Întreprinderii
Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” nr. 32-c din
19 iulie 2010, a fost angajată în funcția de jurist la Întreprinderea
Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca”.

Menționează că Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-
Comunale Soroca” este o întreprindere municipală aflată la autogestiune și că
salariații sectorului real urmează să beneficieze anual de majorarea salariului.

Astfel, indică că conform Hotărârii Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015
cu privire la modificarea pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 165 din
9 martie 2010, începând cu 1 mai 2015, cuantumul minim garantat al salariului în

sectorul real, a fost stabilit în mărime de 11,25 lei pe oră, sau 1900 lei pe lună, calculat pentru un program complet de lucru în medie de 169 de ore pe lună.

Subliniază că la 24 mai 2016 a depus o cerere către Inspekția teritorială de muncă Drochia, prin care a solicitat stabilirea corectă a salariului său conform prevederilor art. 135, 136 Codul muncii și Hotărârii Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015.

Iar, la 20 iunie 2016 a recepționat răspunsul Inspekției teritoriale de muncă Drochia nr. 130, prin care direct se stipulează că este încălcată legislația muncii în cel mai abuziv mod, fapt ce a fost constatat prin procesul-verbal de control nr. DR-2016-PV-193 din 20 iunie 2016 și a fost acordat termen Întreprinderii Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” de remediere a încălcărilor timp de 15 zile, dar nici până în prezent aceste încălcări nu au fost lichidate.

Remarcă că la 11 iulie 2016, a expediat prin poștă o petiție către Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” prin care a solicitat recalcularea salariului pentru perioada 1 mai 2015 – 1 mai 2016 conform Hotărârii Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015 și examinarea acesteia în decurs de 15 zile conform prevederilor art. 8 din Legea cu privire la petiționare.

Relevă că la 2 august 2016 a primit răspunsul Întreprinderii Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” nr. 24 din 2 august 2016, prin care i s-a refuzat în satisfacerea cerințelor.

Își întemeiază pretențiile în baza dispozițiilor art. 5, 6, 7, 85, 166-167 CPC, art. 9 Cod civil, art. 128, 129, 131, 132, 133, 134, 355 Codul muncii, Hotărârea Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015 cu privire la modificarea pct. 1 din Hotărârea Guvernului nr. 165 din 9 martie 2010, art. 4 din Legea taxei de stat nr. 1216 din 3 decembrie 1992.

Solicită admiterea acțiunii, încasarea de la Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” în beneficiul ei a sumei de 10800 lei, ce constituie recalcularea salariului pentru perioada 1 mai 2015 – 1 mai 2016 și a prejudiciului moral în mărime de 5000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Soroca din 2 februarie 2017, a fost admisă parțial acțiunea.

A fost obligată să recalculeze și încasat de la Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” în beneficiul Marinei Seratila diferența la datoria restantă a salariului pentru perioada 1 mai 2015 – 1 mai 2016, stabilită prin Hotărârea Guvernului Republicii Moldova nr. 219 din 29 aprilie 2015, în sumă de 1900 lei și salariul minim garantat în sectorul real în sumă de 1650 lei.

A fost încasat de la Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” în beneficiul Marinei Seratila prejudiciul moral în mărime de 1900 lei.

A fost încasat de la Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” în beneficiul statului taxa de stat în sumă de 270 lei.

În rest, pretențiile au fost respinse.

Prin decizia Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, a fost admis apelul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca”, casată integral hotărârea Judecătorei Soroca din 2 februarie 2017 și emisă o nouă hotărâre prin care a fost admisă parțial acțiunea.

A fost obligată Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” de a efectua recalculul la salariu pentru Marina Seratila, pentru perioada 1 mai 2015 – 1 mai 2016, conform Hotărârii Guvernului nr. 219 din 29 aprilie 2015, potrivit minimului salariului stabilit de 1900 lei lunar.

Pretențiile în partea ce ține de încasarea salariului neachitat în mărime de 10800 lei și încasarea prejudiciului moral au fost respinse, ca fiind neîntemeiate.

La 1 august 2017, prin intermediul Oficiului Poștal, Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, prin care a solicitat admiterea acestuia, casarea deciziei instanței de apel, cu remiterea cauzei în prima instanță la rejudecare în alt complet de judecată.

În motivarea recursului a invocat dezacordul cu decizia recurată considerând-o neîntemeiată.

Indică că Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” se află la autogestiune conform Statutului întreprinderii, aprobat de Consiliul or. Soroca, prin decizia nr. 37/11 din 15 februarie 2011 și că salariile depind de veniturile pe care le are întreprinderea.

Explică că tarifele pentru evacuarea deșeurilor menajere nu s-au modificat din anul 2014, Consiliul municipal de nenumărate ori refuzând majorarea tarifelor din motive necunoscute, însă din același an până în prezent s-au majorat de câteva ori tarifele la gazele naturale, la energia electrică, la apă și canalizare, de aceea posibilitatea de a majora salariile nu au fost.

Consideră că nu ar fi corectă recalcularea salariului doar unui singur lucrător, deoarece toți sunt egali în fața legii, iar recalcularea la 42 de lucrători a salariului este imposibilă din motiv că lipsesc surse financiare.

Evidențiază că potrivit prevederilor art. 20 alin. (1) din Legea salarizării nr. 847 din 14 februarie 2002, formele și condițiile de salarizare, precum și mărimea salariilor în unitățile cu autonomie financiară se stabilesc în funcție de posibilitățile financiare ale angajatorilor.

Mai menționează că salariații primesc salariile conform statelor de personal aprobate de Primarul orașului Soroca.

La 29 septembrie 2017, Marina Seratila a depus referință prin care a solicitat respingerea recursului Întreprinderii Municipale „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca”.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Astfel, se constată că recurenta s-a conformat prevederilor legale și a declarat recursul la 1 august 2017 împotriva deciziei Curții de Apel Bălți din 15 iunie 2017, în termenul legal.

Examinând temeiurile recursului, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul este inadmisibil din considerentele ce urmează.

În conformitate cu art. 432 alin. (1) CPC, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Alineatele (2) și (3) ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. (4) stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Conform prevederilor art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Prin urmare, argumentele recursului nu indică la încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural de către instanța de apel, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

În acest context, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție reiterează și faptul că procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Aici, completul Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca”, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Distinct de cele relatate, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 270, art. 433 lit. a), art. 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

dispune:

Recursul declarat de Întreprinderea Municipală „Direcția Gospodăriei Locativ-Comunale Soroca” se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Ala Cobăneanu

Judecătorii

Iuliana Oprea

Ion Druță